

Felolós szerkesztő:
Garabonciás Diák.
Társ-szerkesztő:
Forgó Szél.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Negyedévre 1 frt.
Szerkesztő- és kiadóhelyiség:
Teleky-utca 49.

A VÉRTANUK SZOBRA.

Okt. 6.

Áll komor nyugodtan nagy idők tanuja,
Öreg Buda vára,
Sötét tekintettel néz mereven, búsan
A szöke Dunára,
Permete esőben könnye pereg rája.

Alkonyi szellőben sóhajtása szólal:
Hajh! nem így volt régen!
Mikor kapuján még a magyar holló ült
Ősi címerében,
Mig a kétfejű sas elült félelmében.

Lakta hajdanában németverő Mátyás,
Magyarok királya,
Most üres; az Udvar vendégfogadókép
Nagy néha használja,
Ott telet ki egypár udvari lakájja.

A szabadságharenak emlékei keltik
Nagy gondolatokra,
Akik itt küzdöttek, vért, életet mindent
Áldozatul dobva:
Emlékükre áll ím — Henczinek a szobra.

Nincs ott helye annak! Nem Henczi-szobor kell
A Szent-György terére,
Kik felállították, el is szállíthatják
Bécsi Burg elébe,
A vértanuk szobrát állítjuk helyébe.

Tisza, Duna mentén, merre Árpád földjét
Hazafiak lakják,
Szomorú ünneppel megülik évente
A vértanuk napját,
S nincs még szobor, oltár. Rakjuk le alapját!

Öregek megkezdték, munkás, új erővel
Folytassák az ifjak,
Ők állítsák fel a hatalmas emléket
Apostolaiknak,
Legyen nagy, magas, hogy messze nyugat lássa:
Él még a magyar, mert él ím ifjusága!

Garabonciás Diák.

Hallali!

Harsan a kürt, zúg a hajrá
Erdő, csalit rebben,
Erdély bérce a királyfi
Medvére áll lesben . . .

Főlséges ur! Ha medvére
Van vadászni kedve,
Nézzen körül . . . a határnál
Az északi medve!

Kapszli.**Pagát Pepi ultimói.**

Azt írja az öre-
gem erre a postautal-
ványra, hogy: osztán
megbecsüljem ám ezt
a pénzt. — Meg is!
Fiakkeron megyek érte.

*

Mi a spúriusz?
Az, mikor hónapokon
át se látod az akadé-
miát s egy nap mégis
betévedsz; még későn
is érsz oda, de elég
korán arra, mikor a
catalogusból a te neve-

det olvassák, — otthon meg a hiteleződ felvetik az egész
lakásodat meg a várost, persze hasztalan, mert eszükbe se
jutna téged az akadémián is keresni.

*

Miről ismerni meg az első évest?

Hogy otthon sohse füstöl, az utcán mindig. Vasárnap
jobban kicsipi magát, mint hétköznap. Vagy balek, vagy
drukker. Év elején vesz könyvet és bekötletti. Colloquial de-
rüre-borura, akár -- tisztesség szölván — a tandijmentes.
Köhög a házassági jog praelegálásánál és kifejezi minden
alkalommal, hogy őket a professor per „urak“ titulálja.

*

„Legjobb orvos az idő.“ Sőhajtok fel, mikor a sok pro-
longációra, meg 85 éves beteg nagynénemre gondolok.

CSIRIBIRI.**Modern.**

Hévvél monologizál egy fiatal barátunk a bálban.

Ő a bál igazi királynéja!

A szeme tűz!

Termete cedrus!!!

Hát az a gyönyörű pihető hókebel!!!

Ah ilyet soha sem láttam!

Meghalok a vágytól, látnom kell közlől.

Táncra kéri! repül vele a keringelők soraiban, szeméit le nem
véve a bámulata hullámzó tárgyáról — a táncnak vége, — a hölgy leül
— áruló kivágott ruha — a meghajló fiatalembernek alkalmat szolgál-
tat, egy bepillantásra, melynél a legművésziesebben készített Reithoffe-
reket vesz észre.

Arca elveresül, zsebéből kivonja tárcáját, a tárcából névjegyét és
a névjegyet egy gyorsmozdulattal beejti oda, hol a képzelt bájak gummi-
elasticumma váltak.

A tűzszemek lángot lövelnek és az ifju hölgy eperajkai haragosan
kérdik: Uram nem tanult ön illemt?

De igen nagysád, nagyon is, sőt épen ott tanultam meg, hogyha
az ember valakit keres és honn nem találja, ott hagyja a — látogató-
jegyet.

Ferde fordítások.

A muto hostium magni lapides dejecte sunt in capita
militum Romanorum.

Az egereknek ellenségei a félreeső nagy kövek a ka-
tonai Capitoliumban Rómában.

AZ ÉLET KÖNYVE.

(Bölcselkedés.)

Az „élet könyve“, irta és kiadta az az ismeretlen
szerző, kit a közönség bámul; a könyv korrektora a
sors, mely gyakran a legnagyobb sajtóhibákat sem veszi
észre és censurája a világ, mely sokszor a legszebb
gondolatokat is törli.

Az élet könyve gyermeknek képes könyv, ifjunak
novella, férfinak regény, aggastyánnak utleírás, —
leánykának prolog, hölgynek bohózat, asszonynak vig-
játék, anyóának dráma.

Ilyen az élet könyve. Egyiknek komédia, másinak
szomorú történet, egyiknek imakönyv, másinak pe-
dig humorisztikus olvasmány.

Mint minden könyvnek, úgy az élet könyvének is van
kezdeten és végén egy-egy üres lapja. Kezdetén az üres lap
a gyermekkor, végén pedig az aggkor. De a nagy
szerző több kiadásban adja ki a könyvet. Egyiknek
folio, a másinak octáv, egyiknek quart, a másinak
tizenhatodrétalakban, egyiknek a szerenese finom ve-
línpapírján, a másinak a nyomor makulaturáján.
Az egyiknek a szegénység vászonkötésében, — a másik-
nak a gazdagság díszes kiadásában. Egyik előtt bibor-
bársonyba kötve fekszik, vígan repül át a sorokat, a sze-
renese nemtői lapozgatnak helyette, — a másik előtt nehéz
vaskos könyv, fametszetben, szalmapíron; könyvekbe lábadt
szemekkel olvas belőle, semmi érdekeset sem talál benne,
csak a lapok számát nézegeti, alig várja a végét. Egyiknek
a könyv fölötté rövid és a végén újra is kezdené, — a
másinak fölötté hosszú, unatkozik mellette és szeretné
kitépni a lapokat, hogy csak már vége szakadjon.

Igy ülnek az emberek a földi lét nagy iskolapadján,
ki-ki könyvecskéjével a kezében és silabizálnak; de emellett
gunyolják és taszigálják egymást, szeretnék egymás kezéből
a könyvet kirántani, ki-ki a szomszédja könyvéből szeretne
olvasni; mert a könyv kötése után itélnek! Hej! pedig ha
bepillantathatnának azokba a szemekáprázató díszes kötési
könyvekbe, még csak akkor látnák, hány felkiáltó jel
van abban, hány vesszőt használt a sors és hány fekete
pontot tett a szerző oda, hol a remény a mondat fonálát
szívesen még tovább füzte volna. Az egyik azt sem tudja
mit olvas, a másik csak időtöltésből lapozgat, a harmadik
olvas; de nem törődik az összefüggéssel, így használják könyvü-
ket, míg eljön a lámpaoltó, „halál“, kivesszi mindegyik kezé-
ből a könyvet, bárhol olvasgat, a kezdeten, a középben, a vé-
gen és visszaadja a nagy urnak, ki legott megvizsgálja a
beszedett könyveket, vajjon nem moeskosan, megsértve vagy
megesonkítva kerültek-e vissza a nagy kölcsönkönyvtárba.
De most odalép nem egy megtört szív, nem egy csalfa re-
mény, elharvadt élet, szétroncsolt lélek, elfojtott kedély és
kérdik: miért nem voltak a mi könyvünkben öröm- és
ünnepnepok? Miért törülte ki a sors a mi példányunkból a
mulattató részeket? Miért nem volt benne szerelemről leg-
alább egy szakasz? Miért nem használt a szerző legalább
egy versecskét, hogy ne lett volna az egész oly fölötté prózai?
A nagy szerző hallgat, Azután menydörgés és villámlás közt
hallatszik a szózat: „Elhetetlen panaszkodó! hát nem előtted
volt-e a „Garabonciás?“ miért nem olvasád?”

Aristoteles.

KÉT KÉP.

I.

*Vigadnak az urak, gondatlanul élnek,
Oda sem tekintnek, a közlőgő telnék;
Megy a dinom-dánom, elég bőven telik,
Büfelejtő tőke szemét **szüreltik.***

II.

*Szegény munkás ember fárad keservesen,
A bőséghez kulcsot nem lel keresve sem,
Kapargat, elfogja szójától is felit,
Hó, hidegség ellen, míg egy **szürre telik.***

Butyberky.

MAGYAR CSÖNDES.

A balaton-füredi sétányon együtt járkál Együd Pista és Beödy. Mindkettő még abban a korban, mikor még a reményt köből számra mérik.

A sétányon hullámzik a nép, és az akkor híres győri cigány, Farkas Miska tüzzel huzza az új Deák-indulót.

— Hej Gábor pajtás! — tör ki Együdből az a nagy vágyakozó belső világ — mikor lesz Együd-marsch!

Beödy-marsch!

— Bajos az Pista, — felel reá társa — sokkal hamarabb lesz marsch Beödy, marsch Együd.

*

Szegény Rác Marci. De kemény gyerek volt! hegyesre felkent két bajusza, őrt állt pisze orra mellett, hogy abban ne vizitelhessen a napsugár.

Azám bajusz, mert másodnépszínmű énekes volt, — no meg hős színész — meg aztán, színlap osztó — és ha az általa titokban sokszor megátkozott de nyíltan be nem vallott gyalu nyoma meg nem látszik görbe lábán, talán még első szerelmes is lett volna. Szerették is nagyon a pápai deákok.

Színlaposztás közben mindig azzal biztatta őket, hogy csak várjatok majd ha a korona és vérpapdot adjuk. Adták is; a sok lelkesült műzsafi alig várta már Marci.

Jánosfi a rendező játszta a királyt, a ki rendszeren olyan mérges pofákat vágott, hogy még hitelezői is megugrottak előle. Ott ül a trónon és várja Süsex herceget (Marci) kinek az elfoglalt vár kulcsait kellene hozni, elmondván ékes szavakban, hogy ő Süsex herceg mint a hercegek legifjabbika Vestsex Vorchester, Vestmoreland és Northamptonourthura nevében is hozza a hódolatot és kéri a felséges király legmagasabb kegyét.

Marci késik — a király kerek szeme kétágu vasvillaként mered a közép ajtóra — végre nyílik és jön azon Süsex Marci menkömód kicsipve.

Nosza diák — most tapsolj! csakugy reng bele a színház — itt a Marci, éljen a Marci! a szegény herceg bele néz a király öldöklő szemeibe a festék alatt látszik mint fülig verecsül, majd meg holt halvány lesz, — a sugó már nem sug de ordít: „felség“, mind hasztalanul; — végre neki fohászodik Marci — háromszor bele kezd hogy „felség“, de tovább nem megy; avval két kézre kapja a kulcsot oda áll a király elé és egész kétségbeesetten kínálja hogy: Jánosfi ur itta kulcs. (iszonyu kacaj, a függöny lemegy); hogy volt! éljen! Rác Marci!! éljen Marci!!

*

Vizváry Gyula a nemzeti színház annyira kedvelt kistermetű, nagy comicus, együtt sétált Gondával, ugyancsak a nemzeti színház nagytermetű kardalósával.

Utközben a falon az elmúlt évek egyik árviz magasság jeizőjére találják.

— No Gyula — szól Gonda — ha te akkor itt vagy még az ujjod hegye sem látszott volna ki!

— Már hogy ne — hisz ez alig több mint négy láb.

— Éppen azért.

— Hát én nem volnék négy láb?

— Nem biza.

Erre Vizváry méregbe jő, szétveti lábait magasra emeli két kezét és nagy büszkén kérde Gondára förmedve: „Hát ez nem négy láb?”

— De már ez az! — feleli Gonda nagy flegmával.

*

Készülnek a nemzeti színház tagjai a várszínházban előadásra.

Öltözés közben Faludi a minden pincérek hősi személyesítője izgatottan kiabál fodrász után.

— No, no, csak lassabban, — szól oda neki Halmi — a másod, harmad rendű színészeknek nincs joga így kiabálni.

— Üm, — mondja Faludi, — de jó hogy csak háromig tud számlálni, különben még negyed rendűt mondott volna.

Dal-mű-fordítások.

Hörst dü mich dü Körescher Mad

Aber Körescher Mad,

Aber Körescher Mad?

Hast dü Falten auf dei Klad

Aber auf dei Klad,

Aber auf dei Klad?

Oh! weh, weh, verflücht soll er sein,

Geküscht ün gelect hat er miach

ün iach bin doch nicht sein.

Hörst dü miach dü Körescher Mad,

Aber Körescher Mad,

Aber Körescher Mad?

Vorüm ist dei Ponem esoi blach,

Aber esoi blach,

Aber esoi blach?

Oh! weh, weh, verflücht soll er sein

Esoi zü küschen und esoi zü lecken

ün iach bin doch nicht sein.

Szerkesztői üzenetek.

— Különféle hirdapokból. —

„Egy szép asszony“... Elég domboru, de szintelen. — „A millió“... Kérjük. — „Második házasság“... rosszabb az elsőnél — „A szellemi betegségek“... ilyenekben bővelkedünk. — „Igazságot a zsidókérdésben!“... Kérését nem teljesíthetjük. — „A mi bajunk“... nem közölhető. — „A has minden előtt!“... osztjuk nézeteit. — „A revolver“... alkalomadtán felhasználjuk. — „A nyomor.“ Szép, de szerföltött nagy — „A zsidóüldözések.“ Nincs szükségünk effélére. — „Ah kebel!“... Lapos... „Tárcák.“ Szívesen vesszük, de előbb látni akarjuk tartalmukat. — „Ti hazaárulók!“ Köszönjük. — „Hol van tehát a sikkasztott összeg?“ Bocsánat, olvasás alatt volt eddig, azt hisszük azonban, hogy nem való a nyilvánosság elé. — „A legszebb.“ Kidolgozzuk. — „Petőfi és a harc.“ Irászatunk fiókjában volt eddig. — „A tenyész-barmok.“ Igen. Szerkesztőségünk tagjai. Üdvözlét.

Fere-fere.

On dit, hogy Onódyt elnyelte a föld; pedig csak lement Eszlárra, elmondandó, hogy: sakk a sakternak!

Már azt beszélük, ha nem lesznek zsidaink, végünk lesz, elrongyosodunk. Igaz, ki veszi meg majd a rongyot?

arabonciás látcsöve.

Pápa Hunyady László operát adták. — A tenorista fujja Lászlót oly keservesen, hogy látszik amint a fülei nőnek tőle. — Egy izraelita polgártárs ékesnyelvén odaszól szomszédjának: — „Der kerl muss bauch cvikken haben, darum sneidet solche färdherliche gesichte.“

A zsidóüldözés.

— Bécsi lapok nyomán. —

Magyarországban kitört a zsidóüldözés. Falvak lángolnak, városok pusztulnak, milliók vannak fedél nélkül. A rémes esetről következő sürgönyök érkeztek:

Pozsony. A hangulat szerfölött izgatott, az után félelmes csoportok járnak-kelnek, különösen a sétatéren, hölgyek napernyővel, férfiak sétatálcával. Valaki izgat.

Pozsony. A zsidóüldözés kitört egész rémségében, mintegy 70000 zsidó van életveszélyben, a csőcselék száma milliókra megy, ha gyors segély nem érkezik, mindennek vége. Mint sejtjük, rendszeres izgatók kezei működnek.

Pozsony. Ma három virágzó gyárat rombolt le a csőcselék. Az egyik egy sarokboltban létezett, pálinkagyár volt, mely szpiritusból és vízből a legkitünőbb italokat gyártotta egy kis vitrióllal. A másik egy szatóesboltoskában levő gyár, mely lisztet gyártott gipszből, a harmadik gyárban hamis tizkrajeárosokat gyártottak rézből. Az izgatás számai a magasabb körökbe felnyulnak.

Pozsony. Az üldözés egyre tart; a csőcselék brutális és vandál. Tudósítónkat nyíltan felképezték, midőn egy kis ezüst kanalaeskát akart zsebbeesusztatni. Az izgatók mint halljuk, orsz. képviselők.

Pozsony. Lásd mint előbb. Az izgatást mint halljuk, maga a főispán és Tisza Kálmán eszközlik.

Pozsony. L. m. e. Az izgatók között számos hereget és főhereget emlegetnek.

Pozsony. L. m. e. A rendezett forrongásban mint halljuk, koronás fejedelmek, császárok, királyok is részesek.

Pozsony. L. m. e. Az izgatásban úgy látszik maguk a mennybéli szentek kezei sem tiszták.

Pozsony. L. m. e. Az izgatók között biztos forrás szerint maga a szentlélek is szerepel.

Pozsony. L. m. e. Az egész iszonyu dolog rendszeres izgatás következménye, s mint legbiztosabb forrásból értesíthetem a lapot, maga az Uristen rendezte.

Tzompó Mihály és Tsösze Ádány

tanálkozásai.

máskép nem tutták őket elemiszteni!

Tsösze: Nem tom halotta-e mán kigyemed, ho ppozomba ütök a zsidókat.

Tzompó: Tán igön szeretik ott őket, mer nám a zisteny is veri aszt, akkít ho szszeret.

Tsösze: Gytűjön kigyemed üssük mink is a Mojzest.

Tzompó: Üsse a möndörgetött ménkü, én nem ütöm.

Az irodalmi ünnepélyről.

Nemcsak az irodalom, a művészet is képviselve volt ott. Azok a művészi tizforintos utánzatok a szemrehányás hangos hangján kiáltják, hogy **Surányi Jánosban a nyomdavezetőben, mily bankóhamisító zseni veszett el. Így vagyunk mi magyarok! E tehetség is most becsületes nyomdász módra kénytelen élni! Ha német volna, a világ elsőrangú bankóhamisítójává lehetne!**

Arszlánbörben.

— Hallom, hogy ön Alfréd ur olyan nagy magyar, s a quadrillet egészen magyarul rendezé.

— Igen, nagysád.

— Hát ezt hogy fordítja: „chène des dames?”

— (Önérzettel) „Hölgyi szép!”

Don Diridáró s Donna Diridári.

Hős Don Diridáró
S Donna Diridári
Összekaptak
Egyszer s másszor
Firulirulári.

Összekaptak
Egyszer s másszor,
S nem volt olyan Kádi,
Aki őket
Kibékítse,
Firulirulári.

Donnának volt
Szépséges szép
Fejkötője házi,
Hős Don egyszer
Ezt beitta,
Firulirulári.

S pityókosan hazaballag
S Donna Diridáró
Iszonyatos haragra gyúlt
Firulirulári.

Hjába kushadott a lovag —
Donna Diridári,
Kegyetlenül elpüfölte
Firulirulári.

S összekaptak kutyaliter
S nem volt olyan Kádi,
Aki őket kibékítse
Firulirulári.

Diridáró hős lovagnak
Volt kabátja házi,
S szép Donnának másnap beitta
Firulirulári.

Pityókosan hazaballag
Donna Diridári —
Hős lovagnak haragra gyúl
Firulirulári.

Hjába kushadott a kecses
Donna Diridári —
Hős lovagnak elpüfölte
Firulirulári.

Hős Don Diridáró
S Donna Diridári
Összekaptak egyszer s másszor
Firulirulári.

Vörös Ördög.**Tsösze Ádány uram levele a zü nászáhol.**

Milyen tisztös nászom.

Lyelönleg ezen tisztös levelembé kívánom adasson ezönnee tisztölettee bötsös nászomnak az kezejihöl egísigbe kívánom tanájo, melyhöl hasonLójókat és kívánom szöröntsissen ünékijjúk tejes szívenbű ezön következő nívnapí üdvözlegyet:

Tisztöletöt tönnyi, Mindönkinek illő,
Magunk viseletytye Tsupánacsak így illő.
Kivált Egyik násznom Az másikja Eránt
Ezt Tönnyi mindönkő, Igön dicső, Galánt.
Ezön érzelmimbül, Fölbuzdult Lölkömbül,
Örömbibe ki ne bújjon nászom az bürübül!
Szent Compó Mihálnok Finyös nevenaptyát.
Ho ssokszor mög érgye, Kösse föl Az Gatyát!

Sok zsiros gombócot Öhessön mög Dirc
Tsizsmájját kenneye mög Neve Ünnepire!
Az helsig fisűjje, hahogy Oda kerül!!
Tudom Tisztös Nászom ennek nagyon Örül!
Krumplibú se lászson ez napon szükségöt.
Járjo be mielöbb érte az közsigöt!!
Igön sokszor irgye még nászom ez Napot!
Jó izüen öhessön mög néhány mázso Babot.
Ezt kívánjo Nászso, ez neve napjaro!
Kötél ne kerüljön Többet az Nyakáro!
Csizsma ne szorijja sase az kee Lábát.
Puha Rongyal Tekerje be ezután bokáját.
Özvegységben él mán hahutétü foggaa
Pedig itt a Juezi, most nintsen befoggaa
Vagy az Ágnes lányom, mit mondok, azomban
Itt hörög közöttünk, nem, Márgyanosztrában.
Válogasson bennük, Tapasztatt mindegyik
Kik ronggyyaa vannak begyukval szömeik.
Beszélhet ezökee 4 szemközt cezczörre
Vögye ee mindkettöt. Ezt kívánja Tsösze.
néhaji Tsösze Ádány
sajtos és nömös.

LYRA.

Költészettan.

Tanulod a költészetet,
Vedd rimbe hát e szót: „eretnek.“
Szived lesz a poetika,
Benn leled tán „hön szeretlek.“

Hej! te ici pici piros!
Ha nincs benn, ugy könyved hibás:
Ird há belé s lesz azután
Átjavított új kiadás.

Strici.**Polond gombák.**

Cs. K. F. H. Krumpirc Rudolf 19 Gyalog Ezered

5 ki egészítő Század

Korházi örség

Felváltási Jelentés

az meg nevezet örség áll 1 örvezető és 3 gyalogosból alit ki 1 ört éjel és napal az várta keléke rendben át vétetett csak kivéve az lápának nics cölinderje

Agusztus 30 án 1878

örparancsnok

Nagy István Tizedes

A „Fővárosi Lapok“ 223. számában.

Stockerauban egy Ehrentaut József nevü rendört meggyilkolt egy tolvaj, kit az elfogott s a rendörségre kísért.
(Már miutan meggyilkoltatott.
Ilyen legyen aztán a mi rendörségünk!)

Szerkesztői levélhordó.

„Egy épülő gazda.“ Igaza van, ha a Szapary-féle tüzmentes kincstári szivarokat alkalmaznák háztető gyanánt, ebben a nedves időben, a t. e. bagókedvelők minden tetőt lerágnának. A szájkosarat azonban nem tartjuk célszerűnek, mert német intézmény. Kormányunk majd mézes madzagot fog végig huzni a t. e. ajkakon s ennek íze feledtetli a nemes delicatesse isteni zamatját. — **Taki és Kamesatkai** vice-ülő és vice-ülő urak megkapják a választ a költő szavára. Különbön találkozunk a világraszóló Boosor-ünnepélyességen! — **Cato.** Miféle lustaság ez ott? Ugyis elég van a rováson, szökevény! — **Aranyosi.** Talmi dolgok, nem tesszük kirakatba. — **Seprő.** Csak a maga háza előtt seperjen. Nem kenyérünk ez a genre. — **Kutyafülu.** Ne izéljen no! — **Paedagogus.** Kedves maga nagy ostoba. — **K. H. Budapest.** Nagyon szivesen. — „Reménytelen szerelmes.“ Merítsen reményt kedves bajtárs a verseiből. Azok elég „zöldek“. — **Vörös Ördög Bpest.** Gratulálok. A nagy műhelynek súlyos pórélyeit forgasd könnyedén, használd a villámot s a gőzt mely irásodat Györbe juttatja, gyakran. — **M. E. Szeged.** Sürgős értesítést! Nagy a nyugtalanság. — **Több kéziratról jövőre.**

Hirdetés.

Alulirt a bencések temploma mellett (bank-épület)

uj kékfestő-üzletet

nyitottam.

Kitünő finomságu festett áruk a legjutányosabb áron kaphatók. Elfogadok tartós és szépfestésre selyem-, gyapju- és szőrszöveteket, kartonok s egyéb ruhaneműeket.

Romanek Ferenc,
kék-festő.

Aschendorf Frigyes

értesíti a n. é. közönséget, miszerint

régi, jóhírnevű

kékfestő-üzletét

a Széchenyi-térre áttette s üzletében kitünő árukat tart a nagyérdemű közönség rendelkezésére, valamint tartós és szépfestéseket eszközöl minden kelmen, bármely színben.

Vendéglő-megnyitás.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint a fehérvári-utcai Tomschitz-féle házban lévő vendéglőmet a megyeház-utcai Józsa-féle házba áttettem és azt október 1-én, vagyis vasárnap reggel megnyitottam, hol is a diszesen berendezett tágas helyiségekben reggel, délben és este a legolcsóbb áron izletesen étkezhetni, valamint a legjobb és legkedveltebb borokkal fogok a n. é. közönségnek szolgálni, miért is számos látogatásért esedezem.

Győr, 1882. október 7-én.

Balanek Ignác,
vendéglős.

Az újabb időben előkelő körökben is divatossá vált kedves hangszeren, a

czitorán

rendszeres és alapos oktatást ad

Stiglitz Sándor.

Lakása: Rábaszer, 7. szám a.

MANOVILL SOMA. Győrött Kazinczy-utca 10-ik szám.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek, következő árjegyzék kivonatát, dúsan berendezett norinbergi-, diszmű-, rövid- és fehérneműek-áru üzletemből becses figyelmébe ajánlani.

Albumok 50 krtól 20 frtig. — Pénz-, szivar-, arckép- és névjegytárcák. — Acél-, nickl- és double-óraláncok.

Szivarvágók. — Manchetta- és chemisett-gombok. — Angol és francia illatszerek nagy választékban.

Nagy választék bel- és külföldi mosdószappanokban. — Legjobb minőségű fog-, haj-, köröm- és ruhakefék. — Valódi bivalyszarv-, teknősbéka- és elefántcsont-fésűk. — Revolverek 7, 9, 12 m.m. — Kötőpamutok, — cérnák, — tűk és gombok.

==== Csipke, szalag és nyakkendőik. ====

Valódi olasz kötények „különlegesség Comoból.“

Magamat a n. é. közönség kegyébe ajánlva

mély tisztelettel

Manovill Soma.

Eső ernyők és kézikosarak.

Fehér és színes férfi-ingek
1.10 krtól feljebb

Petrolen-támpák
30 krtól feljebb.

Alulirt ajánlja a n. é. közönségnek minden jónak elismert varrógép-rendszereit, mint: **Wehler-, Wilson-, Howe-, Anger- és SINGER-féle**, a legjobban és legfinomabban kiállított szerkezettel 5 évi jótállással. Különösen felhívom figyelmét az új **családi** és iparosoknak való **Singer-féle** varrógépeimre, melyek annyi javításokkal és újdonságokkal, mint az **önmaga-gombolyító** gépecske, a **czérna-tágító** készülék, a felső kerék a gépezettől **elválaszthatása** stb., mely előnyök már közelismerésben részesülnek és a munka rajtuk élvezetté válik — birnak.

Mindezen gépek hetenként **1 forint** részlet-fizetéssel kaphatók, mindegyikért **5 évi** jótállás nyújtatik és a betanítás bárki lakásán ingyen eszközöltetik.

A javítási műhelyemre szintén felhívom a n. é. közönség figyelmét, hol mérsékelt áron és gyorsan minden javítás bevégeztetik.

A valódi **Clark** angol orsó-czérna és minden szerkezethez való **gép-tűk** a legdusabb választékban és legjobb minőségben mindég raktáron találhatók; ugyanitt nagy raktár **vízszűrőkben**, ezen készülék által a víz tökéletes

tisztára könnyű módon megsűrhető, a mostani forró időben egészségi szempontból elkerülhetetlen, továbbá **nap-ernyők, szalmakalapok** és **férfi-ingek végetadási** arban, **legyezők, nyakkendőik, glacée-keztük** 10 gombig, **parfumea**, férfi- és női-harisnyák, chemizett-gombok és **zsebkendőik**, továbbá az ujonan berendezett **chirurgiai tárgyak**, igazi francia **halbartyák**, valódi **china-ezüst** evőkészlet **jótállás** mellett, lámpák és **csillárok** legújabb égőkkel stb. — Esedezem a becses közönség mint eddig tanúsított szives pártfogásáért és maradok

legmélyebb tisztelettel

SCHWARZ KÁROLY, Győr, Kazinczy-utca 21. szám.